

продукції при одночасному збереженні біорізноманітності продуктивності лісів, природних екологічних процесів. Соціально орієнтоване ведення лісового господарства сприяє зростанню добробуту місцевого населення і суспільства в цілому, а також стимулює місцеве населення зберігати лісові ресурси[5].

Проведення сертифікації здійснюється акредитованими на міжнародному (чи національному на підставі схвалених міжнародних процедур) рівні організаціями. Такі процедури сертифікації гарантують незалежність, неупередженість та об'єктивність оцінки ведення лісового господарства у будь-якій країні.

Використані джерела

1. Бондарук Г.В. Місце України на європейському ринку лісової продукції та перспективи розвитку під впливом сертифікації лісів. Львів, 2014. Вип. 14.2. С. 103-109.
2. Вічевич А.М. Екологічний маркетинг: навч. посіб. Львів. 2012. С. 248.
3. Державна програма "Ліси України" на 2002-2015 р. Київ. 2002. С. 32.
4. Ковалишин В. Р. Особливості національної лісової політики щодо екологічної сертифікації лісів. 2014. Вип. 14.2. С. 123-128.
5. Кравець П. В. Критерії та індикатори сталого управління лісами. Львів. 2012. Вип. 12.7. С. 146-158.

Куць Василь

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри економіки та економічної теорії ЗУНУ Білан О.С.)

ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА СТАЛИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА

Важливу роль у досягненні сталого розвитку сучасного підприємства відіграє інтенсивне і збалансоване використання його потенціалу як основа, на якій будуються і реалізуються його зовнішні і внутрішні відтворювальні процеси. Ключовим цільовим пріоритетом формування та розвитку систем управління кожного підприємства є досягнення цілей сталого розвитку шляхом впровадження соціально-відповідального типу поведінки у зовнішньому середовищі.

Сталий розвиток підприємства в поточному періоді слід розглядати як його здатність до здійснення економічної діяльності в кожен окремий момент часу в умовах невизначеності впливів зовнішнього середовища, які порушують нормальне функціонування і розвиток підприємства. Динамічний сталий розвиток підприємства характеризує вже сам процес розвитку підприємства, постійність і безперервність його змін в напрямку вдосконалення з метою переходу підприємства на якісно новий рівень діяльності.

Метою управління сталим розвитком підприємства має стати забезпечення стану внутрішньої рівноваги та збалансованості взаємообміну із зовнішнім середовищем, що сприятиме оптимальному пристосуванню системи (підприємства) до зовнішнього середовища і створюватиме умови для безперервного розвитку. Як висновок, слід зазначити, що органічне поєднання управлінських процесів та їхньої цільово-управлінської узгодженості дозволяють формувати передумови їх взаємного розвитку.

Управління сталим розвитком підприємства як відкритої системи можливо з урахуванням прямих впливів зовнішнього середовища, таких як економічне, соціальне, екологічне та зворотного зв'язку на опрацьованих управлінських технологіях, що базуються на різного рівня компетенціях.

У сучасній економіці зовнішнє середовище є динамічним, так складається з дуже багатьох різних чинників що для того щоб забезпечити постійний розвиток підприємства потрібно вивчати та прогнозувати стан зовнішнього середовища. Через свою мінливість зовнішнє середовище завжди буде для генератором як потенційних проблем так можливостей для процесу ефективного господарювання.

Тісний зв'язок підприємства з зовнішнім середовищем є постійним, тому виникає необхідність вивчати, вміти прогнозувати тенденції його розвитку та використовувати їх для досягнення цілей та вироблення стратегії поведінки [1, с.144-155]. При цьому зовнішнє оточення організації все більше стає джерелом проблем для

сучасних керівників [3, с. 544]. Проте такий однобічний підхід до розуміння зовнішнього середовища діяльності підприємства не може створити для нього будь-які можливості, звужує процес його діяльності тільки до пристосування, без застосування механізмів активної адаптації. Тому сталим розвитком підприємства потрібно управляти, а в основі даного процесу лежить формування системи управління, що дозволяє цілісно, комплексно підходити до процесу взаємодії різних підсистем [3, с.2-4].

Виникнення кризових становищ пов'язане з несподіваним виникненням тих чи інших явищ зовнішнього середовища та силою впливу яку вони здатні впливати на діяльність підприємства за короткий проміжок часу [2, с.29-32].

Запобіганнями кризових становищ є, своєчасний та точний аналіз факторів впливу зовнішнього середовища та прогнозування можливостей, пошук інформації, розробка сценаріїв розвитку подій та плану дій згідно можливих змін у середовищі.

Отже, ключовим цільовим пріоритетом формування та розвитку систем управління є досягнення цілей сталого розвитку шляхом впровадження соціально-відповідального типу поведінки у зовнішньому середовищі. Соціальна орієнтованість діяльності підприємства характеризується спрямуванням системи управління на забезпечення виконання підприємством відповідних норм економічної, соціальної, правової, екологічної, відповідальності перед суспільством. При цьому основним завданням підприємств в сучасних умовах, яке сприятиме їх сталому розвитку, є необхідність зміни соціальної орієнтації системи управління відповідно до адаптації підприємства до нестабільного зовнішнього середовища.

Використані джерела

1. Дзюба С.Г., Гайдай І.Ю. Загальна характеристика зовнішнього середовища функціонування підприємств. Актуальні проблеми економіки: Донецьк, 2012. с. 144-155
2. Мізюк Б.М. Основи стратегічного управління. Львів, 2009. 544 с.
3. Пакулін С.Л. Управління сталим розвитком сучасного підприємства. URL: <https://pathofscience.org/index.php/ps/article/download/50/100> (дата звернення: 20.10.2020).